

Quant a l'Administració de l'Estat en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, així com en l'Administració de Justícia, el Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure acords amb els organismes competents a fi de fixar períodes d'adaptació similars.

Disposició Transitòria 2ª.-

Tots els rètols indicadors a què fa referència l'article 14, i que no són escrits en català, o que ho són incorrectament, han de ser escrits correctament en aquesta llengua en el termini màxim de tres anys.

No obstant això, a més de la nova retolació, es podran conservar els rètols o indicadors antics que tinguin un valor històric-artístic rellevant.

Disposició Transitòria 3ª.-

En els plans d'estudi del professorat d'EGB hi ha d'haver, com a obligatòries, les assignatures necessàries per tal que, en l'expedició del títol, es garanteixin els coneixements suficients de llengua i literatura catalanes des de la perspectiva de les Illes Balears a fi de poder-les impartir en els centres d'ensenyament situats a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma, dins un termini màxim de quatre anys.

Fins que els centres de formació de professorat hagin elaborat els seus plans d'estudis de manera que garanteixin que els seus titulats tinguin els coneixements de català necessaris per a poder impartir classe en els centres d'ensenyament situats a l'àmbit territorial de les Illes Balears, el Govern de la Comunitat Autònoma posarà els mitjans necessaris per a assegurar l'esmentat nivell de coneixements del català a tots els alumnes que hi cursin estudis.

Disposició Transitòria 4ª.-

Mentre no s'hagin aconseguit les finalitats assenyalades a l'article primer, el Govern de la Comunitat Autònoma, els Consells Insulars i les Corporacions Locals consignaran en els seus respectius pressuposts les partides corresponents que permetin dur a terme les actuacions contingudes a la present Llei.

Disposició Transitòria 5ª.-

Als efectes de l'aplicació del Títol II d'aquesta Llei, així com de les normes que la desenrotllen, la Conselleria d'Educació i Cultura, mentrestant no es transfereixin funcions i serveis en matèria educativa, establirà els corresponents convenis de cooperació.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Queden derogades les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin totalment o parcialment al que disposa la present Llei.

Disposició Final 1ª.-

S'autoritza el Govern Balear a adoptar les disposicions reglamentàries que precisi l'aplicació i desplegament del que disposa la present Llei.

Disposició Final 2ª.-

La present Llei entrarà en vigor el dia següent al de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant orden que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a dia vint-i-nou d'abril de mil nou-cents vuitanta-sis.

EL PRESIDENT,
Signat Gabriel Cañellas Fons

El Conseller d'Educació i
Cultura,
Signat: Francisco Gilet Girart

251 LLEI 4/1986, DE DIA 7 DE MAIG, DE DECLARACIÓ DE S'ALBUFERA D'ES GRAU, COM A ÀREA NATURAL D'ESPECIAL INTERÉS.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTONOMA DE
LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

EXPOSICIÓN DE MOTIUS

S'Albufera d'Es Grau constitueix la zona humida més important de Menorca i una de les més importants de la Mediterrània

En cuanto a la Administración del Estado en la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, así como en la Administración de Justicia, el Govern de la Comunidad Autónoma ha de promover acuerdos con los organismos competentes a fin de fijar períodos de adaptación similares.

Disposición Transitoria 2ª.-

Todos los rótulos indicadores, a los que se refiere el artículo 14, y que no están escritos en catalán, o lo están incorrectamente, han de ser escritos correctamente en esta lengua en un plazo máximo de tres años.

No obstante, además de la nueva rotulación, podrán conservarse los rótulos o indicadores antiguos que tengan un valor histórico-artístico relevante.

Disposición Transitoria 3ª.-

En los planes de estudio del profesorado de E.G.B. tiene que haber, como obligatorias, las asignaturas necesarias para que, en la expedición del título, se garanticen los conocimientos suficientes de lengua y literatura catalanas, desde la perspectiva de las Islas Baleares, con el fin de poderlas impartir en los centros de enseñanza situados en el ámbito territorial de la Comunidad Autónoma, en un plazo máximo de cuatro años.

Hasta que los centros de formación de profesorado hayan elaborado sus planes de estudios de manera que garantice que sus titulares tengan los conocimientos de catalán necesarios para poder impartir clase en los centros de enseñanza situados en el ámbito territorial de las Islas Baleares, el Govern de la Comunidad Autónoma pondrá los medios necesarios para asegurar el citado nivel de conocimientos del catalán a todos los alumnos que cursen estudios en dichos centros.

Disposición Transitoria 4ª.-

Mientras no se hayan conseguido las finalidades señaladas en el artículo primero, el Govern de la Comunidad Autónoma, los Consells Insulars y las Corporaciones Locales consignarán en sus respectivos presupuestos las partidas correspondientes que permitan llevar a cabo las actuaciones contenidas en la presente Ley.

Disposición Transitoria 5ª.-

A efectos de la aplicación del Título II de esta Ley, así como de las normas que la desarrollan, la Conselleria de Educación y Cultura, mientras no se transfieran funciones y servicios en materia educativa, establecerá los correspondientes convenios de cooperación.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Quedan derogadas las disposiciones de igual o inferior rango que se opongan total o parcialmente a lo que dispone la presente Ley.

Disposición Final 1ª.-

Se autoriza al Govern de la Comunidad Autónoma para que adopte las disposiciones reglamentarias que precise la aplicación y el desarrollo de lo que dispone la presente Ley.

Disposición Final 2ª.-

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente de su publicación en el "Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

Por tanto ordeno que todos los ciudadanos guarden esta Ley y que los Tribunales y las Autoridades a los que corresponda la hagan guardar.

En Palma de Mallorca, a veintinueve de abril de mil novecientos ochenta y seis.

EL PRESIDENTE,
Fdo. Gabriel Cañellas Fons.

El Conseller de Educació i
Cultura,
Fdo. Francisco Gilet Girart.

251 LEY 4/1986, DE DIA 7 DE MAYO, DE DECLARACIÓN DE "S'ALBUFERA D'ES GRAU", COMO ÁREA NATURAL DE ESPECIAL INTERÉS.

EL PRESIDENTE DE LA COMUNIDAD AUTONOMA DE
LAS ISLAS BALEARES

Sea notorio a todos los ciudadanos que el Parlamento de las Islas Baleares ha aprobado y yo, en nombre del Rey y de acuerdo con lo que se establece en el artículo 27.2 del Estatuto de Autonomía, tengo a bien promulgar la siguiente

LEY

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

"S'Albufera d'Es Grau" constituye la zona húmeda más importante de Menorca y una de las más importantes del

Occidental, pels seus valors ambientals, culturals i paisatgístics.

Es formada per un estany litoral de 68 hectàrees aproximadament, separada de la mar per una barra arenosa, amb dunes pròximes a la platja, coberta de pinar i de vegetació palustre.

Al nord de S'Albufera s'hi troba vegetació natural, forestal o arbustiva, en òptimes condicions de conservació, i una àrea costera intacta (Sa Torre Blanca); a l'oest, una important zona pantanosa (Es Prat); al sud, terrenys de morfologia semblants als dels nord, però que han estat, durant els anys 70, objecte d'alteració física per obres d'urbanització i d'edificació; i a l'est, el llogaret d'Es Grau i la carretera que el comunica amb Maó. Al nord-est d'aquesta zona s'hi troba l'illa d'En Colom, que dista uns 250 m. de la costa i que té una extensió aproximada de 59'5 hectàrees.

S'Albufera es nodreix pel sud-oest de rierols procedents de la zona del Prat, i a la desembocadura d'aquests torrents s'hi formen carritjars extensos que allotgen una interessant comunitat biològica.

La comunicació de S'Albufera amb la mar es realitza mitjançant una gorja situada a la part sud de la barra d'arena esmentada anteriorment, mantenint el nivell de les seves aigües pràcticament constant. Les aigües, dolces a la desembocadura dels rierols, es van tornant salobres cap a la zona de la gorja.

La protecció de les zones humides ha estat objecte de multitud d'acords, resolucions, inventaris i informes, tant a nivell autonòmic, estatal, com internacional, atesa l'escassetat d'aquestes, l'extrema fragilitat que els seus ecosistemes tenen per mantenir els equilibris biològics i la importància d'aquests com a hàbitats de multitud d'espècies vegetals i animals, especialment d'aus aquàtiques.

S'Albufera d'Es Grau ha estat permanentment inclosa a les recomanacions de protecció esmentades per motius diferents i fonamentats. El paisatge que la conforma constitueix un enclavament palustre únic en una regió aïllada com Menorca, atesa la morfologia especial dels terrenys que envolten l'estany, que formen un conjunt de suaus i ondulats pujols amb una fisiografia de característiques no repetides a les Illes Balears. El paisatge és un ben cultural, patrimoni de la col·lectivitat, i exclusivament aquest factor, per raons estètiques i morals, exigeix un nivell de protecció que en garanteixi la no degradació.

Endemés, S'Albufera d'Es Grau constitueix un ecosistema particularment ric en aus aquàtiques. La població ornitològica de S'Albufera és extremadament nombrosa i variada. La gran abundància de vida animal i vegetal que hi ha fa que sigui d'un gran centre d'atracció per a nombroses espècies d'aus que troben a les seves aigües i riberes el biòtop vital o la indispensable font d'alimentació; així, la funció primordial d'aquesta zona és la d'albergar les aus aquàtiques migratòries. La degradació d'aquesta única àrea palustre a la zona n'impossibilitaria l'ús per part de les aus esmentades de poder reposar durant els seus llargs viatges, i oroduiria, per consegüent, un trastocament greu de les rutes migratòries.

S'Albufera requereix, a més, una actuació pública enèrgica que restauri les condicions naturals inicials de les àrees més afectades per les destructives intervencions urbanístiques i edificatòries ja esmentades.

Totes aquestes consideracions vénen avalades pels dictàmens que el Museu de Zoologia de Barcelona, la Càtedra d'Ecologia de la Universitat de Barcelona, l'Institut per a la Conservació de la Naturalesa i d'altres organismes públics i privats diferents han realitzat des de l'any 1973; dictàmens i informes que reclamen la protecció integral de l'àrea de S'Albufera d'Es Grau conjuntament amb l'illa d'En Colom, catalogada d'alt interès biològic, cultural i paisatgístic, i ecològicament inseparable de S'Albufera.

Per tot això, i a l'empara del que es disposa a la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès

D I S P O S

Article 1.-

Es declara S'Albufera d'Es Grau Àrea Natural d'Especial Interès a tots els efectes prevists a la Llei 1/1984, de 14 de març, d'Ordenció i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès.

Article 2.-

L'àrea Natural d'Especial Interès de S'Albufera d'Es Grau és situada al municipi de Maó (illa de Menorca) i comprèn l'illa d'En Colom i la zona delimitada per la mar, línia recta en direcció est-oest a 200 metres al nord de les cases de Sa Torre Blanca fins a la carretera local del Cap de Favàrritx; carretera local del Cap de Favàrritx fins a la carretera comarcal 723 de Maó a Fornells; carretera comarcal de 723 de Maó a Fornells fins a l'inici del camí de Bouals; línia recta des del punt anterior fins a les cotes altes d'Es Milà Nou, passant pel canvi d'alineació de la carretera local de Maó a Es Grau; línia recta per les carenes d'Es Milà Nou i Sa Cudia Vella fins a la mar; línia de costa des del punt anterior fins al nucli urbà d'Es Grau; línia perimetral del nucli urbà d'Es Grau; línia de costa fins al punt inicial situat al nord de la Cala de Sas Torreta.

Mediterràneo Occidental, por sus valores ambientales, culturales y paisajísticos.

Está formada por un estanque litoral de 68 hectáreas aproximadamente, separada del mar por una barra arenosa, con dunas próximas a la playa, cubierta de pinar y vegetación palustre.

Al norte de "S'Albufera" se encuentra vegetación natural, forestal o arbustiva, en óptimas condiciones de conservación, y una área costera intacta ("Sa Torre Blanca"); al oeste, una importante zona pantanosa ("Es Prat"); al sur, terrenos de parecida morfología a los del norte, pero que han sido, durante los años 70, objeto de alteración física por obras de urbanización y de edificación; y al este, la aldea "d'Es Grau" y la carretera que la comunica con Mahón. Al noreste de esta zona se encuentra la isla de "En Colom" que dista unos 250 m. de la costa y que tiene una extensión aproximada de 59'5 hectáreas.

"S'Albufera" se nutre por el suroeste de riachuelos procedentes de la zona del "Prat", formándose en la desembocadura de estos torrentes extensos carrizales que alojan una interesante comunidad biológica.

La comunicación de "S'Albufera" con el mar se realiza mediante una garganta situada en la parte sur de la barra de arena antes citada, manteniendo el nivel de sus aguas prácticamente constante. Las aguas, dulces en la desembocadura de los riachuelos, van volviéndose salubres hacia la zona de la garganta.

La protección de las zonas húmedas ha sido objeto de multitud de acuerdos, resoluciones, inventarios e informes, tanto a nivel autonómico, estatal, como internacional, dada su escasez, la extrema fragilidad que sus ecosistemas tienen para mantener los equilibrios biológicos y su importancia como hábitats de multitud de especies vegetales y animales, especialmente aves acuáticas.

"S'Albufera d'Es Grau" ha sido permanentemente incluida en las recomendaciones de protección citadas por diferentes y fundamentados motivos. El paisaje que la conforma constituye un enclave palustre único en una región aislada como Menorca, dada la especial morfología de los terrenos que rodean el estanque, que forman un conjunto de suaves y onduladas colinas con una fisiografía de características no repetidas en las Islas Baleares. El paisaje es un bien cultural, patrimonio de la colectividad, y exclusivamente este factor, por razones estéticas y morales, exige un nivel de protección que garantice su no degradación.

Además, "S'Albufera d'Es Grau" constituye un ecosistema particularmente rico en aves acuáticas. La población ornitológica de "S'Albufera" es extremadamente numerosa y variada. La gran abundancia de vida animal y vegetal que en ella existe hace que sea un gran centro de atracción para numerosas especies de aves que encuentran en sus aguas y riberas el biotopo vital o la indispensable fuente de alimentación, siendo la función primordial de esta zona la de albergar a las aves acuáticas migratorias. La degradación de esta única área palustre en la zona imposibilitaría su uso por las citadas aves para reposar durante sus largos viajes, produciendo, por consiguiente, un grave trastorno de las rutas migratorias.

"S'Albufera" requiere, además, una enérgica acción pública que restaure las condiciones naturales iniciales de las áreas más afectadas por las destructivas intervenciones urbanísticas y edificatorias ya citadas.

Todas estas consideraciones vienen avaladas por los dictámenes que el Museo de Zoología de Barcelona, la Cátedra de Ecología de la Universidad de Barcelona, el Instituto para la Conservación de la Naturaleza y otros diferentes organismos públicos y privados han realizado desde el año 1973, dictámenes e informes que reclaman la protección integral del área de "S'Albufera d'Es Grau" conjuntamente con la isla de "En Colom", catalogada de alto interès biológico, cultural y paisajístico, y ecológicamente inseparable de "S'Albufera".

Por todo ello, y al amparo de lo que se dispone en la Ley de Ordenación y Protección de Áreas Naturales de Especial Interés

D I S P O N G O

Artículo 1.-

Se declara "S'Albufera d'Es Grau" Área Natural de Especial Interés a todos los efectos previstos en la Ley 1/1984, de 14 de marzo, de Ordenación y Protección de Áreas Naturales de Especial Interés.

Artículo 2.-

El Área Natural de Especial Interés de "S'Albufera d'Es Grau" está situada en el municipio de Mahón (Isla de Menorca) y comprende la isla de "En Colom" y la zona delimitada por el mar, línea recta en dirección este-oeste a 200 metros al norte de las casas de "Sa Torre Blanca" hasta la carretera local del "Cap Favàrritx"; carretera local del "Cap de Favàrritx" hasta la carretera comarcal 723 de Mahón a Fornells; carretera comarcal 723 de Mahón a Fornells hasta el inicio del camino de "Bouals"; línea recta desde el punto anterior hasta las cotes altas de "Es Milà Nou", pasando por el cambio de alineación de la carretera local de Mahón a "Es Grau"; línea recta por las carenas de "Es Milà Nou" y "Sa Cudia Vella" hasta el mar; línea de costa desde el punto anterior hasta el núcleo urbano de "Es Grau"; línea perimetral del núcleo urbano de "Es Grau"; línea de costa hasta el punto inicial situado al norte de la "Cala de Sa Torreta".

La delimitació descrita queda grafiada al plànol annex.

DISPOSICIO ADDICIONAL

El Pla Especial de Protecció de S'Albufera d'Es Grau, a formar en aplicació de l'article 5 de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès, establirà les determinacions precises per tal d'assegurar que les edificacions actualment existents, i els seus usos actuals, incloses dins l'àmbit del lloc denominat Llimpa-Santa Madrona, segons delimitació del plànol annex, es puguin mantenir durant un temps mínim de 20 anys.

DISPOSICIO TRANSITORIA

El règim urbanístic transitori aplicable al sòl urbanitzable d'especial protecció fins a l'aprovació del Pla Especial de Protecció previst a l'article 5 de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès, serà el següent:

Zona 1.- Segons la delimitació que queda grafiada al plànol annex, a la qual s'aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears, aprovat definitivament el 4 d'abril del 1973 per al Elements Paisatgístics Singulars.

Zona 2.- Constituïda pels terrenys compresos entre la delimitació de la zona 1 i la delimitació de l'Àrea Natural d'Especial Interès, establerta a l'article 2 de la present Llei, com queda grafiat al plànol annex, en el quals s'aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears, aprovat definitivament el 4 d'abril de 1973 al Paratge Preservats en àrea agrícola-ramadera, amb l'excepció de noves vivendes que queden expressament prohibides.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA.- Hom autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma perquè dicti les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.

SEGONA.- La present Llei vigirà a partir del dia següent al de la seva publicació en el "Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

Per tant, man que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a dia set de maig de mil nou-cents vuitanta-sis.

EL PRESIDENT,

Signat: Gabriel Cañellas Fons

El Conseller d'Obres Públiques i

Ordenació del Territori.

Signat: Jerónimo Sáiz Gomila.

(Vegeu plànol annex a les pàgines centrals)

Conselleria d'Economia i Hisenda

252 DECRET 43/1986, DE 15 D'ABRIL, RELATIU A CAIXES D'ESTALVI, ÒRGANS RECTORS I CONTROL DE GESTIO.

L'article 11.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix textualment: "En el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si pertoca, en els termes que aquesta estableixi, corresponen a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears el desenvolupament legislatiu i l'execució de les matèries següents: Institucions de Crèdit Corporatiu, Públic i Territorial i Caixes d'Estalvi.

Les Caixes d'Estalvi de les Illes Balears signifiquen un factor de desenvolupament real de l'economia de les Illes en entroncar amb els factors de producció i estalvi en un plànol tradicional i de profund arrelament. La importància d'aquestes institucions a l'àmbit del nostre sistema financer fa imperativa l'actuació d'aquesta Comunitat Autònoma, quant a la potenciació, el desenvolupament i el control d'aquestes, en l'esforç de democratització dels seus òrgans de govern i d'agilització en el funcionament.

Atès això, i havent entrat en vigor la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre Òrgans Rectores de les Caixes d'Estalvis, i en consideració a la competència de desenvolupament legislatiu, diferent de la merament reglamentària, que ostenta aquesta Comunitat Autònoma (ST.Tc. de 28 de juliol de 1981, de 13 de febrer de 1981), a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda, i havent-ho considerat prèviament el Consell de Govern a la sessió de dia 15 d'abril de 1986,

D E C R E T :

TITOL PRELIMINAR

Article 1.- Aquest Decret és d'aplicació a les Caixes d'Estalvi que tinguin el domicili social a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i per a les activitats realitzades al seu territori.

La delimitació descrita queda grafiada en el plano anexo.

DISPOSICION ADICIONAL

El Plan especial de protección de S'Albufera d'Es Grau, a formar en aplicación del artículo 5 de la Ley de Ordenación y protección de Áreas Naturales de Especial Interés, establecerá las determinaciones precisas para asegurar que las edificaciones actualmente existentes, y sus usos actuales, incluidos en el ámbito del lugar denominado Llimpa-Santa Madrona, según delimitación del plano anexo, se puedan mantener durante un tiempo mínimo de 20 años.

DISPOSICION TRANSITORIA

El régimen urbanístico transitorio aplicable al suelo no urbanizable de especial protección hasta la aprobación del Plan Especial de Protección previsto en el artículo 5 de la Ley de Ordenación y Protección de Áreas Naturales de Especial Interés, será el siguiente:

Zona 1.- Según la delimitación que queda grafiada en el plano anexo, en la cual se aplicarán las determinaciones establecidas en el Plan Provincial de Ordenación de las Baleares, aprobado definitivamente el 4 de abril de 1973 para los Elementos Paisajísticos Singulares.

Zona 2.- Constituïda por los terrenos comprendidos entre la delimitación de la zona 1 y la delimitación del Área Natural de Especial Interés, establecida en el artículo 2 de la presente Ley, como queda grafiado en el plano anexo, en los cuales se aplicarán las determinaciones establecidas en el Plan Provincial de Ordenación de las Baleares, aprobado definitivamente el 4 de abril de 1973 a los Parajes Preservados en área agrícola-ganadera, con la excepción de nuevas viviendas que quedan expresamente prohibidas.

DISPOSICIONES FINALES

PRIMERA.- Se autoriza al Govern de la Comunitat Autònoma para dictar las disposiciones necesarias para la aplicación y el desarrollo de esta Ley.

SEGUNDA.- La presente Ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el "Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos guarden esta Ley y que los Tribunales y las Autoridades a los que corresponda la hagan guardar.

En Palma de Mallorca, a día siete de mayo de mil novecientos ochenta y seis.

EL PRESIDENTE,

Fdo. Gabriel Cañellas Fons

El Conseller de Obras Públicas y

Ordenación del Territorio,

Fdo. Jerónimo Sáiz Gomila.

Ver plano anexo en páginas centrales

Conselleria de Economía y Hacienda

252 DECRETO 43/1986, DE 15 DE MAYO, RELATIVO A CAJAS DE AHORRO, ORGANOS RECTORES Y CONTROL DE GESTION.

El artículo 11.4 del Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares textualmente establece: "En el marco de la legislación básica del Estado y en su caso, en los términos que la misma establezca, corresponde a la Comunidad de las Islas Baleares el desarrollo legislativo y la ejecución de las siguientes materias: Instituciones de Crédito Corporativo, Público y Territorial y Cajas de Ahorro.

Las Cajas de Ahorro de las Islas Baleares, significan un factor de desarrollo real de la economía de las Islas al entroncar con los factores de producción y ahorro en un plano tradicional y de profundo arraigo. La importancia de dichas instituciones en el ámbito de nuestro sistema financiero, hace imperativa la actuación de esta Comunidad Autónoma, en cuanto a su potenciació, desarrollo y control, en el esfuerzo de democratización de sus órganos de gobierno y agilització en su funcionamiento.

A todo ello, y una vez ha entrado en vigor la Ley 31/1985, de 2 de agosto, de Regulación de las Normas Básicas sobre Organos Rectores de las Cajas de Ahorros y en consideración a la competencia que de desarrollo legislativo, distinta a la meramente reglamentaria, ostenta esta Comunidad Autónoma (ST.Tc - 28 de julio 1981, 13 de febrero de 1981), a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda y previa deliberación del Consell de Govern en su reunión del día 15 de mayo de 1986

D E C R E T O :

TITULO PRELIMINAR

Artículo 1.- El presente Decreto, será de aplicación a las Cajas de Ahorro que tengan su domicilio social en el ámbito de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares y para las actividades realizadas en su territorio.